

Permanent Mission of Afghanistan to the United Nations

سخنرانی محترم نصیر احمد فایق

سرپرست نمایندگی دایمی افغانستان در سازمان ملل متحد

در کمیته ششم هشتادویکمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد

موضوع ۸۴ اجندا: حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی

۸ اکتوبر ۲۰۲۶

خاتم رئیس،

افغانستان با بیانیه ایرادشده به نمایندگی از جنبش عدم انسلاک هم صدا است و بیانیه زیر را در ظرفیت ملی خود ارائه می کند.

افغانستان از گزارش سرمنشی سازمان ملل متحد و پیام محوری آن استقبال می کند: اعمال قدرت باید تابع قانون باشد. رعایت تعهدات بین المللی، حمایت برابر قانون از همه و نهادهای پاسخگو، برای صلح و توسعه ضروری اند.

پنج سال پس از تسلط اجباری، طالبان اجرای قانون اساسی افغانستان را به حالت تعلیق درآورده اند و با سوءاستفاده و تحریف شریعت اسلامی، از طریق ترس، اجبار و تهدید حکومت می کنند. آنان تضمین های حقوقی و قضایی را برچیده و اقتدار خود را از طریق فرمان های تبعیض آمیز تحمیل کرده اند.

زنان از وظایف قضایی کنار گذاشته شده اند و محدودیت های وضع شده بر آموزش، اشتغال و رفت و آمد آنان، برابری در برابر قانون و دسترسی به عدالت را تضعیف کرده است.

بازداشت های خودسرانه، شکنجه و اقدامات انتقام جویانه، از جمله کشتارهای هدفمند مقام های پیشین و نیروهای امنیتی سابق، پیامدهای قدرت مهارنشده و نبود عدالت و حاکمیت قانون را آشکار می سازد. گزارش های اعدام های صحرایی و در محضر عام، مجازات های بدنی، بازداشت خودسرانه زنان و دختران و سوءاستفاده های جنسی، بر ضرورت فوری بررسی مستقل، حمایت و پاسخگویی تأکید می کند.

حاکمیت قانون مستلزم حکومتی مشروع و پاسخگو است و فراتر از صدور فرمان ها و موجودیت محاکم می باشد. کسانی که قدرت را اعمال می کنند، باید خود نیز تابع قانون باشند. هر فرد باید از حمایت برابر قانون و دسترسی به نهادهای مستقلی برخوردار باشد که بتوانند به دادخواهی او رسیدگی کرده و راهکارهای مؤثر برای اعاده حقوق و جبران نقض آن

فراهم سازند. تعهدات بین‌المللی افغانستان، صرف نظر از اینکه چه کسی کنترل را در دست دارد، همچنان الزام‌آور است.

خاتم رئیس،

ما بر سه اولویت تأکید می‌کنیم.

نخست، احیای حاکمیت قانون، عدالت و پاسخگویی و دستیابی به صلح و ثبات پایدار، مستلزم حکومتداری مشروع، نماینده مردم و پاسخگو است. این هدف باید از طریق یک روند سیاسی به رهبری و مالکیت افغان‌ها، با حمایت و تسهیل سازمان ملل متحد و مشارکت زنان، جامعه مدنی، نیروهای دموکراتیک و دیگر طرف‌های معتبر افغان دنبال شود.

طالبان باید اقدامات تبعیض‌آمیز را لغو کنند، اصول دادرسی عادلانه را رعایت نمایند و زمینه نظارت مستقل را فراهم سازند. قضات، وکلای مدافع، سارنوالان و مدافعان حقوق بشر باید مورد حمایت قرار گیرند. زنان باید از دسترسی برابر به عدالت برخوردار باشند و در اجرای آن مشارکت کامل داشته باشند.

تعامل بین‌المللی باید از این اهداف حمایت کند و مشروط به بهبود قابل سنجش در وضعیت حقوق بشر باشد که به‌گونه مستقل راستی‌آزمایی شود. این تعامل نباید تبعیض نهادینه شده را عادی سازد یا حکومتداری از طریق اجبار و زور را تحکیم بخشد.

دوم، سازوکارهای نظارت، گزارش دهی و پاسخگویی باید تقویت شوند. ما از اشاره گزارش به سازوکار مستقل تحقیقاتی برای افغانستان استقبال می‌کنیم و خواستار تأمین منابع کافی برای فعالیت مؤثر آن هستیم. شواهد باید حفظ شود، قربانیان و شاهدان مورد حمایت قرار گیرند و همکاری با دیوان کیفری بین‌المللی تقویت گردد.

ما از جرم‌انگاری **آپارتاید جنسیتی** به‌عنوان جنایت علیه بشریت و استفاده از تمامی سازوکارهای حقوقی موجود برای پایان دادن به مصونیت از مجازات حمایت می‌کنیم.

پاسخگویی باید حقوق قربانیان برای دستیابی به عدالت و جبران خسارت را تأمین کند و به جلوگیری از تکرار نقض حقوق کمک نماید.

سوم، حقوق بین‌الملل باید به گونه یکسان، مستمر و بدون برخورد گزینشی رعایت شود. اختلافات باید از راه‌های مسالمت‌آمیز و مطابق با منشور سازمان ملل متحد حل و فصل شوند. مبارزه با تروریسم نمی‌تواند توجیهی برای حملات غیرقانونی بر غیرنظامیان یا نقض تمامیت ارضی افغانستان باشد. کشورها باید اصل منع بازگرداندن افراد به جایی که با خطر مواجه اند را رعایت کنند و از افغان‌هایی که در معرض آزار و تعقیب قرار دارند، حمایت نمایند.

خاتم رئیس،

در پایان، کنترل بر قلمرو، مشروعیت نمی‌آورد. آینده افغانستان باید بر حکومتی مشروع و مبتنی بر اراده مردم استوار باشد؛ حکومتی که به تعهدات داخلی و بین‌المللی خود پایبند بوده و از پشتوانه نهادهای مستقلی برخوردار باشد که عدالت و حقوق برابر را پاسداری می‌کنند. حاکمیت قانون باید مردم را در برابر اعمال خودسرانه قدرت محافظت کند و پایه‌های صلح پایدار را فراهم سازد.

از توجه شما سپاسگزارم.